

Pancarta per a una impostura (per Albert Punsola)

21/11/2006

ALBERT PUNSOLA

(/AUTOR/ALBERT-
PUNSOLA-44)

Periodista

Tots sabem per experiència que en intentar calmar una persona que es troba sota els efectes de l'alcohol és probable que ens digui frases absurdes. Entre elles, una de les més habituals és 'jo no estic borratxo'. Aquesta actitud tan humana no necessita de l'ebrietat per manifestar-se, només fa falta una mica de tensió o d'agitació perquè

aparegui. En la conducció, per exemple, quantes vegades hem dit 'jo no corro' quan se'ns ha recriminat un excés de velocitat. Però eliminada qualsevol alteració de l'esperit 'és possible que sorgeixin contradiccions entre la percepció del que ens està passant i la situació real en la que ens trobem? No fa massa dies, passava per la ronda litoral de Barcelona, en el tram on es veuen clarament les noves construccions erigides els darrers anys, entre la zona del Fòrum i el port Olímpic. Es un indret on la trama urbana ha arribat dignament al mar i on diversos edificis molt nous 'hotels i habitatges- configuren una façana marítima abans plena de solars i antigues naus. Doncs bé, un dels edificis va captar la meua atenció perquè dels balcons penjaven diverses pancartes. Una d'elles deia 'paseo marítimo sí, edificios pantalla no' Afortunadament, per si la pancarta desapareix, La Vanguardia del passat 12 de novembre va publicar la fotografia d' aquest edifici, de manera que el missatge ha quedat immortalitzat. Tornant al moment, després de llegir aquella frase em vaig quedar literalment perplex. De manera que algú es compra un pis en un edifici a primera línia de mar, en un immoble més alt que tots els que té darrera, i té la barra de col·locar una pancarta com aquella! Demana un passeig marítim, una fita que des de l'obertura del Passeig Garcia Faria ja és a mig fer. Es evident que la zona es troba en plena transformació i és clar que els edificis existents actualment, entre ells el de la pancarta, només poden esperar la prolongació del passeig vora del mar, una actuació pendent de la construcció del futur zoo de la ciutat. Però el que més sorprèn de l'autor de la pancarta és la vehemència en demanar un, diguem-ne, dret 'la visió del mar- el manteniment del qual no es troba en cap moment amenaçat des de la seva privilegiada posició i al mateix temps l'oblit 'diguem-ne també així- de no pensar que algú podria posar una pancarta similar més enrera i en aquest cas amb raó. D'altra banda, segons informava el rotatiu Las Provincias, el govern valencià i la Universitat de València posaran en marxa aviat el Institut Valencià del Paisatge, organisme que ve avalat per la conselleria de Territori i Vivenda de la Comunitat, i que tindrà funcions docents, de recerca i d'assessorament al govern en urbanisme i infraestructures. Comptarà amb la participació de diversos professionals com geògrafs, arquitectes, sociòlegs, juristes i experts en Belles Arts. La notícia 'com va succeir aquí a Catalunya amb la creació de l'Observatori del Paisatge- seria gairebé magnífica si no estigués ennegrida per les actuacions urbanístiques promogudes a la costa valenciana amb el vist- i-plau del mateix govern que impulsa el nou Institut. Impressionen molt negativament les informacions que arriben de Cullera respecte a la voluntat de construir-hi més de 30 edificis de 25 plantes, i alguns de més de 40, sense cap tipus de previsió pel que fa als serveis més bàsics i per descomptat sense tenir gaire en compte el paisatge. La realització d'aquest despropòsit sembla difícil però el sol fet del seu plantejament resulta descoratjador. Què està passant? En la lògica coneguda fins al moment un col·lectiu, el que fos, es comportava d'una manera concreta amb les seves raons i un altre col·lectiu s'hi oposava amb unes raons contràries. Ara sembla que qui es troba en una posició determinada pot utilitzar descaradament els fonaments de la postura oposada, per justificar-se, i a sobre encara es déu pensar que argumenta. D'acord que molts observadors es basen en conceptes singulars com el de la societat líquida per explicar aquest curiós fenomen i, sí, el concepte s'aplica bé a aquests casos. Però una cosa és entendre aquests mecanismes i una altra és que haguem d'estar

disposats a tolerar les impostures de tota mena. Viure en un edifici alt a primera línia de mar desqualifica automàticament per parlar d'edificis pantalla i promoure murs de ciment davant la costa, treu crèdit a qualsevol manifestació en favor del paisatge, ni que tingui forma institucional. El llenguatge de la impostura guanya terreny arreu. Apareix un nou partit a l'escena política catalana per abordar tots els temes que, segons els seus promotors, interessin de veritat a la gent i que han estat silenciats per un nefast debat identitari. Però, atenció, de què parla fins a l'esgotament aquest nou partit? de qüestions identitàries! Vivim un moment de falses aparences amb la claredat com a primera víctima. Ni tan sols podem confiar, com abans, en les pancartes.

MÉS LLUM: secció quinzenal

Share 0

Tuit

 (<https://plus.google.com/share?url=https%3A//www.sostenible.cat/opinio/pancarta-per-a-una-impostura-per-albert-punsola-0>)

 (<https://www.sostenible.cat/print/opinio/pancarta-per-a-una-impostura-per-albert-punsola-0>)

Relacionats

Butlletí

Correu electrònic *

Subscriu

[Enviaments anteriors \(/newsletter/sostenible\)](/newsletter/sostenible)

(/)

Revista de la **xarxa** de ciutats
i pobles cap a la sostenibilitat

Diputació
Barcelona

(<http://www.diba.cat>)

Arxiu (</arxiu>)

Continguts per categoria (</tagclouds/chunk/3>)

Continguts per etiqueta (</tagclouds/chunk/1>)

Continguts per municipi (</tagclouds/chunk/2>)

Avís legal (<http://www.diba.cat/avislegal>)

Contacte (</formulari/contacte>)

RSS (<https://www.sostenible.cat/pagina/rss#overlay-context=>)

(<https://www.facebook.com/Sosteniblecat-146513494888>)

(<http://www.twitter.com/xarxasost>)

(<http://youtube.com/xarxasost>)

([rss.xml](#))
